

ת"פ 21244/06/16 - תביעות צפת נגד סאיד דרויש

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 21244-06-16 תביעות צפת נ' דרויש

בפני בעניין:	כבוד השופטת רות שפילברג כהן תביעות צפת	המאשימה
נגד	סאיד דרויש	הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **קשירת קשר לביצוע פשע** - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ו**גניבה חקלאית** - לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

יצוין כי בניסוחו של כתב האישום נפלה, ככל הנראה, שגגה, שכן סעיף האישום מציין ברכיב המילולי את העבירה "גניבה חקלאית", עבירה המעוגנת בחוק העונשין בסעיף 384א, ולעומת זאת הרכיב המספרי המציין את סעיף העבירה ציין את הסעיף 384, המעגן עבירת "גניבה סתם". לשגגת המאשימה בחוסר התאמת סעיף החיקוק למלל ישנה משמעות, שכן עבירת גניבה חקלאית מעמידה לצדה עונש של ארבע שנות מאסר, והנה עבירה מסוג פשע, ואילו עבירת גניבה סתם, נושאת עונש של שלוש שנות מאסר, ומדובר בעבירת עוון.

נראה כי מדובר בשגגה בציון סעיף החיקוק, שכן המילים "גניבה חקלאית" שצוינו במפורש מכוונות לסעיף החמור יותר, וגם כי הנאשם הואשם, הודה והורשע בנוסף בעבירת קשר לפשע (ולא בקשר לעוון), בנוסף, בטיעוני המאשימה לעונש ערך ב"כ המאשימה אבחנה בין עבירת הגניבה לבין עבירת הגניבה החקלאית תוך שהוא מציין כי לנאשם יוחסה העבירה החמורה יותר של גניבה חקלאית ועל כך לא חלק ב"כ הנאשם. ואולם אתן לשגגה זו משקל מסוים לקולא לטובת הנאשם.

על פי כתב האישום, ביום 6/6/16 סמוך לשעה 00:30 קשרו הנאשם ואדם אחר קשר לביצוע פשע, בכך שהאחר התקשר לנאשם ותיאם איתו לגנוב פרות מעדרו של המתלונן, שהנו בן כפרם של הנאשם והאחר,

המגדל את עדרו במכלאה ברמת הגולן.

בהמשך לכך, סמוך לשעה 02:00 נסעו הנאשם והאחר ברכב טנדר מסוג מזדה, שחוברה אליו עגלה נגררת, נכנסו לשטח המכלאה של המתלונן, תפסו שתי פרות והעמיסו אותן על העגלה ועזבו את המקום.

משהבחינו הנאשם והאחר, כשהם מתכוונים לעלות על הכביש הראשי, במתנדבי משטרה, ניסו לברוח מהם ולרדת משביל העפר, אך נחסמו על ידם.

עוד על פי כתב האישום, הנאשם והאחר הופרדו כך שכל אחד מהם הושב ברכב אחר, ובעוד המתנדבים מחכים לניידת משטרה נוספת, כך על פי כתב האישום, יצא האחר מהרכב בריצה ושחרר את הפרות אל השטח הפתוח והן נעלמו בחשכה.

שווי כל פרה נע בין 6,000 ועד 8,000 ₪.

2. ביום 20/12/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל, הנאשם הודה והורשע, ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שלא יחייב את המאשימה.

אציין, כי נגד האדם האחר הוגש כתב אישום נפרד, בו הודה האחר, אף הוא במסגרת הסדר טיעון, ועניינו קבוע לטיעונים לעונש ליום 26/9/17.

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 5/4/17 - הנאשם בן 21, רווק, סיים 11 שנות לימוד בבית ספר "עתידי" במגמת ספרות. מאז סיום לימודיו עובד עם אביו בעבודות אינסטלציה, ובכך הוא רואה את עצמו עוסק גם בעתיד או בתחום הספרות.

עוד על פי התסקיר, הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בהתייחסו לעבירה - הנאשם קיבל אחריות על ביצועה, ומסר כי שותפו לעבירה הינו מכר רחוק וכי נסחף אחריו אך לא הייתה לו כוונה לפגוע בבעלי החיים. עוד מסר כי הוא פעל מתוך אמון שנתן בשותפו ולא הייתה לו כוונה פלילית. הנאשם שיתף כי תלונתו של המתלונן מוצדקת והביע אמפטיה כלפיו וכלפי הנזקים שנגרמו לו. בנוסף, הביע חרטה עמוקה ושיתף כי הפיק לקח לעתיד.

הנאשם מסר בדיקת שתן שהעידה על ניקיון מסמים.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כמי שהשתדל למלא את תפקידיו באופן חיובי.

שרות המבחן, בהעריכו את סיכויי שיקומו של הנאשם מול הסיכון לביצוע עבירות, ציין את התמדתו בעבודה, את יכולת האמפטיה לסביבתו, יכולתו להגיב רגשית למצבים עמם התמודד ואת יכולתו ליצור קשרים משמעותיים

המספקים עבורו רשת בטחון ותמיכה משפחתית וחברתית.

יחד עם זאת שרות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לפעמים לשלוט בדחפיו ולווסתם, וכי הוא נטה לנהוג בצורה מרצה ומתוך מחשבה לא בשלה ולא תמיד פעל ממקום שקול ואותנטי.

שרות המבחן ציין כי מתוך אבחון שנערך לנאשם עלה כי לא קיימים בו מאפיינים עברייניים ולהערכתו מדובר באירוע חריג באורחות חייו, עוד העריך שרות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינו נמוך.

שרות המבחן סבר כי ענישה בדמות של"צ תהווה עבור הנאשם ענישה חינוכית אשר יש בה כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, על כן שרות המבחן המליץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף 100 שעות ופיצוי למתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 18/4/17 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה ערך אבחנה בין חלקו של הנאשם לחלקו של האחר, וציין כי חלקו של האחר גדול יותר ומרכזי - הרכב בו נסעו השניים היה שלו, הוא זה שתכנן את אירוע הגניבה, שיבש את ההליכים המשפטיים בכך שיצר קשר טלפוני עם הנאשם בשלב המעצר והבריה את הפרות.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6-18 חודשי מאסר בפועל ועתר להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם, ב"כ המאשימה ציין כי במידה והנאשם יתאים לביצוע עבודות שרות אזי הוא לא יתנגד כי מאסרו ירוצה בדרך של עבודות שרות, בנוסף ביקש להטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מאחר ובסופו של יום הפרות שוחררו בשטח פתוח אזי הערך החברתי נפגע באופן מינורי ובכך לא נגרמו נזקים כתוצאה מביצוע העבירות.

ב"כ הנאשם ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם ולהעדיף בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי ולאמץ את המלצות שרות המבחן.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריה מיום 6/6/16 ועד ליום 13/6/17, ובמעצר בית מלא מיום 13/6/17 ועד ליום 17/6/17, וביקש להתחשב בתקופות אלה בגזר דינו.

דין והכרעה

עמוד 3

6. תיקון 113 לחוק העונשין, שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, קבע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. עבירת הקשר לפשע בה הורשע הנאשם אין בה כדי להציב מתחם ענישה עצמאי במקרה זה, ואולם הרשעה בעבירה זו, בנוסף לעבירת גניבת הבקר העיקרית, מוסיפה נסיבה לחומרה במישורים של פלילות ותכנון. עבירת הקשר לפשע התמצתה בכך ששני הנאשמים תיאמו ביניהם לגנוב את הפרות, כשהאחר היווה בשלב זה את הרוח החיה, ואילו הנאשם נענה בחיוב לפניית חברו והצטרף למזימה הפלילית. עניין התכנון המוקדם ילקח בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם כאחת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. על כן שתי העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד להגשמת מטרה פלילית אחת.

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

8. עבירת הגניבה החקלאית, במקרה שלנו, גניבתן של שתי פרות, היא עבירה חמורה וכאמור לעיל, מצא המחוקק לנכון להבחין בינה לבין עבירה רגילה של גניבה בהחמרה בעונש.

הערך החברתי שנפגע בביצוע עבירת הגניבה החקלאית היא פגיעה ברכוש הפרט, עוגמת נפש, טרחה ונזקים כלכליים גדולים הן לחקלאי עצמו שרכושו נגנב והן לשאר החקלאים שנאלצים בעקבות אירועי הגניבה להשקיע כספים במיגון ובאבטחה.

בנוסף פוגעת העבירה גם בערך מוגן נוסף, שהנו זכויותיהם של בעלי החיים לתנאי מחייה וטיפול נאותים ולשמירה על בריאותם.

ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נגד מדינת ישראל (05.10.10)**:

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמול על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות. בצדק קבע בית המשפט

המחוזי כי במצב דברים מעין זה, על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו, ולמגזר החקלאי בפרט, ולהחמיר עם מבצעי העבירות. כל זאת, על מנת להבהיר לעבריין בכוח כי גניבה חקלאית אינה משתלמת ומחירה כואב הוא."

בנוסף העבירות הן קלות לביצוע וישנו קושי רב באיתור ובתפיסת המבצעים ובעקבות כך נאלצת המדינה להשקיע סכומי כסף גדולים באכיפה ובהגנה על קניינם הפרטי של העוסקים בחקלאות.

מעבר לכך, אין מדובר בעבירת רכוש רגילה שכן ביצועה כרוך לרוב בהתאכזרות והתעללות בבעלי חיים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. הנאשם יחד עם אדם אחר גנבו, בשעת לילה מאוחרת, 2 פרות מעדרו של המתלונן, זאת לאחר שתיאמו ביניהם וקשרו קשר לביצוע העבירה.

לא הובהר אם בסופו של דבר שתי הפרות, אשר הוברחו לשטח פתוח לאחר שהנאשם והאחר נתפסו בעת ביצוע העבירה על ידי כוחות משטרה, הוחזרו בסופו של דבר לבעליהן. המעשים הסבו נזק הנע בין 12,000 ₪ ל- 15,000 ₪, בהנחה שהפרות לא הוחזרו.

בנוסף, לא הובהרה מטרת הגניבה, אם לכוונות שחיטה, או כוונה אחרת, ולכן אני מתקשה לקבל כפשוטה את הטענה שהשמיע הנאשם בפני שרות המבחן, לפיה לא הייתה לו כוונה לפגוע בבעלי החיים.

חלקו של האדם האחר הוא גדול ומרכזי יותר מזה של הנאשם, כך עלה מכתב האישום וב"כ המאשימה ציין זאת בטיעונו לעונש. האדם האחר הוא שתכנן את מעשה הגניבה, יצר קשר עם הנאשם ושניהם הגיעו ברכבו של האחר לשטח המרעה, בנוסף, כתב האישום ייחס לאחר את הברחת הפרות.

על אף חלקו הפחות, הנאשם שבפני היה שותף פעיל לגניבה מכוונת מטרה של קניין פרטי יקר ערך. המעשה בוצע באישון לילה, תוך שימוש ברכב עם עגלה נגררת. רכיבי התכנון והחבירה יחדיו מהווים נסיבה לחומרה המצביעים על כוונה פלילית גבוהה.

חלקו המשני יחסית של הנאשם בעבירות, מספר הפרות המסתכם בשתיים, והנסיבות בעטיין בסופו של דבר נתפסו הנאשם ושותפו בטרם הצליחו להשלים את מזימתם וליהנות מהפרות הגנובות - כל אלה מעמידים את האירוע ברמת חומרה נמוכה - בינונית, במיוחד יחסית לאירועים אחרים מאותו תחום עבריינות.

מדיניות הענישה

10. בתי המשפט שבו והדגישו לא פעם את הצורך בהחמרת עונשם של המבצעים עבירות גניבת תוצרת חקלאית, שכן זו הפכה למכת מדינה. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ ראמי יחיא (לעיל), ואת דברי כבוד השופט לוי ברע"פ 2806/07 ח'יר יונס נגד מדינת ישראל (29.03.07):

"התופעה של גניבת בקר ותוצרת חקלאית הלכה ופשתה, וכיום היא בבחינת מכת מדינה. מציאות כזו היא בלתי נסבלת. היא גורמת לנזק כלכלי לא רק לבעליו של הבקר הגנוב, אלא לכל מי שעוסק בענף זה, ושנאלץ להשקיע משאבים יקרים בניסיון למנוע מפורעי חוק לשים לאל את מה שלעיתים הוא מפעל חיים. למרבה הצער, כבר התרחשו מקרים שבמהלך הניסיון למנוע את הנזק התגלגלו הדברים לכדי תוצאות קשות ואף קטלניות. דומה כי מאמצי האכיפה המושקעים בתחום זה של העבריינות הם דלים ויעילותם מוטלת בספק. במצב דברים זה המעט שמערכת בתי-המשפט יכולה לתרום בניסיון להשיב את הסדר על כנו - הוא להחמיר עם מבצעייהן של העבירות, במטרה להבהיר לכל כי מי שישלח את ידו בקניינו של אחר, ישלם על כך מחיר כואב."

11. פסיקת בית המשפט, על ערכאותיו השונות, החמירה בענישתם של גנבי בקר ושל תוצרת חקלאית, ואולם עיון בפסקי דין רבים, הביא אותי למסקנה כי לרוב מדובר היה, באותם מקרים בהם הוטלו עונשים משמעותיים, בגניבת בקר שיטתית, של מספר ראשי בקר רב למטרות כלכליות.

לחלק מאותה פסיקה הפנה גם ב"כ המאשימה.

להלן פסיקה שברובה ניתנה במקרים חמורים יותר מהמקרה שבפניי, בין אם בשים לב לנסיבות חמורות יותר של ביצוע העבירה של גניבה חקלאית ובין אם נלוו לעבירות אלו עבירות נוספות.

א. ע"פ 7308/09 אכרם אבו רמילה נגד מדינת ישראל (13.06.10), המערער הודה והורשע בשני אישומים הקשורים בגניבת בקר ואחד מהם גם במרדף משטרתי. על פי האישום הראשון, המערער ביחד עם אחרים חתכו את גדרותיה של מכלאה, ריכזו עגלים והעמיסו אותם על המשאית, 21 עגלים ששווים כ-150,000 ₪ נגנבו והובלו למקום שאינו ידוע למדינה. באישום השני, חתכו במגזריים את גדרות המכלאה וריכזו 51 עגלים להעמסה למשאית. משהגיעו למקום, בסמוך ל-03:15, שוטרי מג"ב לביצוע פעילות משטרתית, עלה המערער על המשאית וברח. בית משפט השלום גזר עליו 5 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי, פסילה מלהחזיק או לנהוג ברכב מנועי ופסילה על תנאי.

ב. רע"פ 4477/10 ראמי יחיא נגד מדינת ישראל (05.10.10), כנגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה. המבקש הסיג את גבול מטע הבנות של היישוב נתיב השיירה באופן שפרץ את שער המטע ונכנס לתוכו בכוונה לעבור עבירה. בהמשך, קטף המבקש תוצרת חקלאית - בנות במשקל כולל של כ-500 ק"ג, ובשווי של 1,500 ש"ח. בית המשפט השלום גזר עליו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור

המשיבה והטיל על המבקש עונש מאסר בפועל של 7 חודשים, ביטל את עונש הקנס שנגזר עליו והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ג. ע"פ 933/08 **מדינת ישראל נגד תאמר חומיידה (15.05.08)**, המשיב הודה והורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, גניבת בקר, איסור התעללות בבעלי חיים, קשירת קשר לבצע פשע, היזק בזדון, הסתייעות ברכב לביצוע פשע וסטייה מנתיב הנסיעה. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון מפי כבוד השופט לוי החמיר את עונשו של המשיב והעמידו על 12 חודשים לריצוי בפועל, כשהוא קובע:

"גניבה של תוצרת חקלאית, בכלל, ושל בקר, בפרט, היא תופעה נפוצה ששמה לאל מאמץ ממושך של אנשים ישרי דרך המבקשים לראות שכר בעמלם. אולם, כאשר ניגש בית המשפט המחוזי ליתן משמעות לחומרה אותה הדגיש, הוא פטר את המערער בעונש קל ביותר, שלא זו בלבד שאין בו כדי לתת מענה לחומרתן של העבירות ולהרתעת היחיד והרבים, אלא נדמה כי הוא עלול לשגר מסר שגוי לצבור, לפיו מתייחסים בתי המשפט בסלחנות למבצעייהן של עבירות מסוג זה, ובכך להעצים תופעה מכוערת זו... סבורני כי יש לקבל את ערעור המדינה, ולו כדי להבהיר לכל, כי עבריינות בתחום זה תזכה לתגובה קשה."

ד. עפ"א (חיפה) 305/08 **ראג'י שבלי נגד מדינת ישראל (02.12.08)**, המערערים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של גניבת מקנה, קשירת קשר לביצוע פשע והסגת גבול. בנוסף, הורשע המערער 1 בלבד, ב-8 עבירות שונות הקשורות לנהיגה. בית המשפט גזר על המערער מס' 1, 36 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסרים מותנים בני 17 ו-18 חודשים בחופף ובמצטבר כך שסה"כ ירצה 54 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. על המערער מס' 2, נגזר מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים, הפעלת מאסר מותנה בן 36 חודשים מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שסה"כ ירצה המערער 46 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ה. ע"פ (נצרת) 10686-05-10 **מחמוד ספדי נגד מדינת ישראל (06.07.10)**, המערער הודה והורשע בעבירות גניבת בקר, נהיגה בזמן פסילה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. המערער גנב 3 עגלים מעדר בקר השייך לקיבוץ מרום גולן. בית המשפט גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ו. ת"פ (נתניה) 23386-01-11 **מדינת ישראל נ' צאלח קבהא (06.09.11)**, הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בגניבה בנסיבות מיוחדות, הסגת גבול פלילית ובהעסקת תושב זר. הנאשם גנב תוצרת חקלאית בהיקף של כ - 35 דונם עצי פרי כולל גיזום העצים, המשמשים לפרנסת המתלוננים, בעלות כספית ניכרת. בית המשפט גזר עליו בגין עבירת הגניבה 42 חודשי מאסר מתוכם 30 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי.

ז. ת"פ (באר שבע) 18381-04-16 **מדינת ישראל נגד דרגאם אלהווייל (07.11.16)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת ניסיון גניבת בקר וקשירת קשר לביצוע פשע וצירף תיק נוסף בעבירות הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית. בית המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

12. ראו עוד את רע"פ 305/07 **מוראד גריפאת נגד מדינת ישראל (18.01.07)**, רע"פ 8603/11 **בסיר מחאמיד נגד מדינת ישראל (11.01.12)**, ע"פ (נצרת) 5880-07-10 **מחמד אבו גאליה נגד מדינת ישראל (01.03.11)**, ע"פ (נצרת) 1361/06 **מחאמיד מוחמד נגד מדינת ישראל (23.01.07)**, ע"פ (נצרת) 40255-04-16 **אוסאמה בן אחמד עלי נגד מדינת ישראל (30.01.17)**.

13. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, שלושה מתוך ארבעת פסקי הדין לא עוסקים בעבירות גניבה חקלאית ונסיבותיהם שונות ולא ניתן ללמוד מהם על מדיניות הענישה.

בת"פ (באר שבע) 2156/07 **מדינת ישראל נגד אבו צעלוק פהמי (04.05.09)**, מדובר בנאשמים שהודו והורשעו בעבירות התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וגניבת ציוד חשמלי. ת"פ (ירושלים) 2834/07 **מדינת ישראל נגד אילן אילן (27.04.09)**, גזר דין בעניינו של נאשם מס' 2, בן חמו משה, שסייע לנאשמים נוספים לגנוב תיק והפריע לשוטר ולא עסק בגניבה חקלאית. ות"פ (נתניה) 3844/08 **מדינת ישראל נגד מיכאל צברי (16.06.09)**, הנאשם הורשע בעבירות הסגת גבול וגניבה אך לא פורט באיזו גניבה מדובר.

בפסק הדין בת"פ (קריית שמונה) 26820-02-16 **מדינת ישראל נגד מאלק הייב**, (כבוד השופט מרגלית) **נאשם 1** הודה והורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה חקלאית, התעללות בבעלי חיים, הפרעה לשוטר, הסתייעות ברכב לביצוע עבירה ואיסור הובלת בעלי חיים ברכב, הצדדים הגיעו להסדר טיעון גם לעניין העונש ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר כך שסה"כ ירצה 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

נאשם 2, צעיר נעדר עבר פלילי, הורשע באותן עבירות, ובית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים, בהתאם להסדר טיעון בין הצדדים.

גם על **נאשם 3**, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, בהתאם להסדר הטיעון, לאחר שהורשע בסיוע לביצוע העבירות הנ"ל.

14. לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שרות ועד שנת מאסר לריצוי בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

15. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם, בן 21 שנים, נעדר הרשעות קודמות, הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי. הנאשם נטל אחריות על התנהגותו, הביע אמפטיה כלפי נפגע העבירה, וחרטה עמוקה על מעשיו בפני שרות המבחן וטען כי הוא הפיק מהם את הלקח הדרוש.

התרשמותו של שרות המבחן מהנאשם הייתה חיובית וההערכה הייתה כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו בעתיד הינו נמוך.

החלטתי לאור האמור לגזור את עונשו של הנאשם בתחתיתו של מתחם הענישה.

לא השתכנעתי כי מוצדק יהיה לסטות ממתחם הענישה, ולפיכך אין בידי לקבל כלשונה את המלצת שרות המבחן, הממליצה להימנע מעונש מאסר, ולכן קבלת המלצה זו משמעה יהיה סטייה ממתחם העונש ההולם.

סוף דבר

16. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. מאסר למשך חודשיים - המאסר ירוצה בעבודות שרות בישיבת ההסדר בקרית שמונה, החל מיום 1.9.17 (המועד נקבע לבקשת ב"כ הנאשם, וזאת בכפוף להתאמה אצל הממונה על עבודות השרות).

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, עבירות רכוש מסוג פשע.

ג. פיצוי על סך 2,000 ₪ למתלונן, עד תביעה מס' 10, הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 1/9/17, והתשלומים הבאים בכל 1 לחודש שלאחריו.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט במועדים שלעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18/7/2017, במעמד הנוכחים.